

selv, at ægteskabet kan anses for indgået efter den herboendes eget ønske.

Udlændingestyrelsen har oplyst, at styrelsen i forbindelse med ansøgninger om ægtefællesammenføring udsender et spørgeskema til den herboende ægtefælle, hvor der stilles en række spørgsmål angående ægtefællernes forhold, herunder spørgsmål der særligt vedrører personer under 25 år. På baggrund af besvarelsen af spørgsmålene i skemaet vurderes det, om der er grundlag for at indkalde den herboende ægtefælle til et interview.

Udlændingestyrelsen har endvidere oplyst, at de danske repræsentationer i udlandet er instrueret om at indkalde ansøgeren til et interview om de nærmere omstændigheder ved ægteskabets indgåelse, såfremt repræsentationen i forbindelse med indgivelse af en ansøgning om ægtefællesammenføring bliver opmærksom på, at det pågældende ægteskab muligvis er indgået mod den ene eller begge ægtefællers ønske.

Spm. nr. S 882

Til indenrigsministeren (15/12 2000) af:
Pia Kjærsgaard (DF):

»Kan ministeren oplyse, hvorfor Udlændingestyrelsen har givet så forholdsvis få afslag på familiesammenføring med begrundelse i, at kravet om, at ægtefæller råder over egen selvstændig bolig af passende størrelse, ikke er opfyldt og herunder oplyse, om de få afslag giver anledning til, at ministeren vil tage initiativ til, at boligkravene skærpes yderligere?«

Begrundelse

I foråret 2000 vedtog et flertal i Folketinget såkaldte stramninger af udlændingeloven, der blandt havde til hensigt at skærpe kravene til en passende bolig til ægtefæller i sager om familiesammenføringer.

Stramningen på boligområdet bestod i, at der blev indført et krav om, at ægtepar skulle råde over en egen passende bolig for at blive sammenført. Formålet var, at ægtefællerne ikke flyttede ind hos forældre eller familie i områder, hvor der i forvejen boede mange indvandrere. Det blev krævet, at man havde råderet over sin lejlighed i minimum tre år, hvilket betyder, at

man ikke kan nøjes med at fremleje, men enten må købe eller stå med en almindelig lejekontrakt i hånden for at blive familiesammenført.

Det fremgår imidlertid af dagspressen, at kun i 75 tilfælde ud af 1.000 sager har Udlændingestyrelsen givet afslag på familiesammenføring med begrundelse i, at boligkravet ikke er opfyldt. Med andre ord har stramningen på boligområdet kun medført en reduktion i antallet af familiesammenføringer på 7,5 pct., hvilket må siges at være lavt set i forhold til de forventninger, som befolkningen, herunder socialdemokratiske borgmestere på den københavnske vestegn, havde til effekterne af de stramninger, som var stillet i udsigt.

Svar (2/1 2001)

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Betingelsen om, at en herboende reference i visse tilfælde skal råde over sin egen bolig for at kunne få familiesammenføring her i landet, blev indført i udlændingelovens § 9, stk. 11, ved lov nr. 424 af 31. maj 2000, der trådte i kraft den 3. juni 2000.

Af udlændingelovens § 9, stk. 11, 1 pkt., følger det blandt andet, at medmindre særlige grunde taler derimod, skal der som betingelse for meddelelse af opholdstilladelse til ægtefæller og forældre stilles krav om, at den person, der bor i Danmark, godtgør at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse.

Også i forbindelse med familiesammenføring med mindreårige børn kan der stilles boligkrav, såfremt væsentlige hensyn taler derfor, jf. udlændingelovens § 9, stk. 11, 2. pkt. Udgangspunktet vil i disse sager være, at der ikke stilles boligkrav.

Det overordnede formål med indførelsen af boligkravet er at forbedre grundlaget for udlændinges integration i det danske samfund. Endvidere har regeringen med indførelsen af reglen ønsket at undgå, at der opstår akutte boligproblemer som følge af familiesammenføring.

På baggrund af et udtræk fra Udlændingeregisteret har Udlændingestyrelsen oplyst, at styrelsen i perioden 3. juni 2000 – 16. december 2000 har truffet afgørelser vedrørende cirka 3.000 personer på familiesammenføringsområdet i sager, hvor ansøgningen om familiesammenføring er indgivet den 3. juni 2000 eller senere.